

forbunden med ikke faa Ulemper, der let kunne medføre en Standsning i Indkomstskatens Fremme, hvilken den paa Grund af den fremrykkede Tid ikke vil kunne taale.

Udvalget har da troet, at de i Betragtning kommende Hensyn bedst vilde skee Fyldest ved istedetfor Lovudkastets § 1 at optage det væsentlige Indhold af det ovenfor nævnte af Folkethingets Udvalg fremsatte Forslag, hvorefter en Indkomstskat skal opkræves i Finantsaarene 1870—71 og 1871—72, overensstemmende med de i det her foreliggende Lovforslag givne Regler. Dette Lovforslag kommer derved til at forene Alt, hvad der vedrører Indkomstskatten for den nærmeste Fremtid, og denne Sags hurtige og sikre Fremme vil derved i høj Grad lettes. Der vil derfor nedensfor blive stillet et Ændringsforslag (Nr. 1) overensstemmende hermed, hvorved tillige de i det nævnte Forslag af Folkethingets Udvalg indeholdte Tidbestemmelser for Eigningens Indledning, Skattens Opkrævning og dens Indbetaling i Statskassen, mod hvilke Udvalget Intet har fundet at erindre, indsettes istedetfor de i Lovudkastet indeholdte Henvisninger til en særlig Lov. Andre Forslag maae betragtes som blotte Redaktionsændringer, der blive en simpel Følge af de nysnævnte Forslags Vedtagelse.

Da Udvalget saaledes har forenet sig om at tilvejebringe en Skattelov een Gang for alle paa Grundlag af det foreliggende Forslag, har det, som berørt, troet at tjene Sagen bedst ved at undlade Forsøg paa mere gjennemgribende Ændringer. Alle Udvalgets Medlemmer have været enige om Uanskeligheden af, at Skatteansættelsens Raffineri kunde simplificeres, og navnlig have tvende af Udvalgets Medlemmer (Sesken og Sonne) anset det for ikke blot unødvendig Vidtløftighed, men tillige for en Banffeliggjørelse af den Samvirken, der burde finde Sted mellem Eigningskommissionen og Skattekommissionen, at den af Forstnævnte udarbejdede Fortegnelse over Skatteindtægten fremlægges, forinden den er bleven gennemgaaet af Skattekommissionen; men Udvalget har tillige maattet anerkende, at, hvad der foreligger, er et vel gennemtænkt og udarbejdet Hele, hvis enkelte Led saaledes gribe ind

i hverandre, at der vil kræves stor Omfigt og Bærsomhed, naar ikke Ændringer skulle gribe forstyrrende ind og derfor mere skade end gavne. Dette maa derfor forbeholdes et Tidspunkt, da der ikke blot er Værlighed til en grundigere Undersøgelse, end Landsstinget nu kan hellige Sagen, men da denne tillige kan støtte sig til en alt indvunden Erfaring. Man har derfor forenet sig om i alt Væsentligt at lade de omhandlede Bestemmelser forblive usforandrede. Deraf er det blevet en Følge, at der heller ikke har kunnet lade sig foretage nogen Indskrænkning i de ved Opkrævningen foraarsagede Omkostninger. Det Spørgsmaal, der af Hensyn til Omkostningerne er blevet reist, nemlig om en Opkrævning af Indkomstskat hvert andet Aar, vil ikke komme til at foreligge, naar Loven efter Udvalgets Forslag begrænses til een Skat, og skal derfor her lades uberørt.

De Forslag, Udvalget iøvrigt skal fremsætte, ville deels tilsigte at befordre Selvangivelse, deels noget at begrænse det Indtægtsbeløb, der heelt eller deelviis fritages for Skat, og derved noget at indskrænke den Procent, hvis Opkrævning maa ansees for nødvendig, deels endelig nærmere at bestemme og tydeliggjøre nogle af Lovudkastets Bestemmelser, der kunde give Anledning til Usikkerhed eller Misbrug. Den nærmere Udvikling heraf forbeholdes ved Sagens 2den Behandling.

Medundertegnede Hæde kan efter samtlige foreliggende Omstændigheder ikke ansee det for tilråadeligt at indskrænke Loven til kun at skulle gjælde for en enkelt Skatteopkrævning, og kan derfor ikke tiltræde de til § 1 stillede Forslag og de sig dertil knyttende Ættringer i Motiverne.

Udvalget stiller derfor følgende

Ændringsforslag:

Til § 1.

(Af Udvalgets Fleertal: Fischer, Sesken, Lehmann, Poulsen, Sonne.)

1) § 1 udgaaer, og istedet derfor sættes:

„I Finantsaarene fra den 1ste April